

faa anden Opfattelse, men det er min Mening, at det er et Skraaplan, vi komme ind paa, og det er man ikke tjent med i de Kredse, hvor det virkelig har praktisk Betydning, og her har det i Øjeblikket praktisk Betydning at faa slaet fast, om det er de mejerikyndiges Afgørelse, dem, den højtærede Minister bøjede sig for i Aarhus, eller en Afgørelse, truffen af Jernbaneembedsmænd, som her skal være det afgørende.

N. Jensen: Jeg skal kun sige til den højtærede Minister, at naar han i sine Udtalelser om dette Forhold nævnte, at det kun var en enkelt Mand fra Nyborg, der var fremkommen med et Andragende, skal jeg oplyse, at der er 10 Ostefabrikanter, som vare enige deri foruden en Mejerist, saa det er da mere end en enkelt Mand. Og naar den meget ærede Minister bemærkede, at de Udtalelser, jeg havde citeret som brugte af ham i Aarhus, var han ikke gaaet bort fra, saa er han det vel ikke, for saa vidt som han beholdt sig til, at de sagkyndige ere de sagkyndige; men de sagkyndige ere i dette Tilfælde Professor Bøggild og Konsulent Nissen-Dall, og de sige, at sur Ost og Ostemasse ere Ost. Men nu siger den højtærede Minister i Dag, at det er ikke Ost, selv om det maaske kan blive det. Det vilde nu være af overordentlig stor Betydning, hvis man da kunde faa at vide, hvilke sagkyndige det er, Ministeren nu støtter sig til, og som ere bedre end de af mig paaberaabte.

Jeg kan ikke antage, at min ærede Meningsfælle fra Give (N. C. Jensen) har Ret i, at denne Henstilling ikke skulde blive vedtagen. Jeg vil se, at den bliver forkastet, før jeg tror det. Spørgsmaalet er saa rent og klart, at man har let ved at træffe sit Standpunkt og stemme for en saadan Henvisning, der er bleven anbefalet paa det varmeste af de Autoriteter, der have haft med Sagen at gøre, og af alle de Organisationer, der have drøftet den. Til denne Anbefaling vil jeg ogsaa slutte mig.

Carl Hansen (Viborg Amts 1ste Valgkreds): Under Betænkningens Nr. 75 er der fra talrige Beboere af Fur indgivet Andragende om en Forundersøgelse angaaende Anlæg af en Fiskerihavn paa Øen. Andragerne ønske, at Statskassen vil afholde Udgifterne til Forundersøgelsen. Spørgsmaalet om Anlæg af en Fiskerihavn paa Fur er egentlig af gammel Dato, men

+

har nu hvilet i adskillige Aar. Imidlertid bliver det mere og mere en bydende Nødvendighed for Fiskerne deroppe at faa anlagt en Fiskerihavn, dersom det overhovedet skal være dem muligt i Fremtiden at drive deres Erhverv. Der er omtrent 100 Fiskeribaade, der have Hjemsted paa Øen, saa det er et ikke ringe Antal af Øens Beboere, der have deres Erhverv ved Fiskeri. Ved de foreløbige Undersøgelser, der ere gaaede forud for Andragendet, er det blevet godtgjort af Ingeniører, som have været til Stede og set paa Forholdene, at der paa Sydvestsiden af Øen er udmærkede Betingelser for et Havneanlæg, idet der er fast Bund, passende Vandstand, og hvad Anlægsomkostningerne angaar, ere de kun kalkulerede til omtrent 20,000 Kr. Det er af Ingeniør Ishøj udtalt, at der var ganske overordentlig gunstige Betingelser for at anlægge en Havn meget billigt der. Selvfølgelig kan der, som den højtærede Minister udtalte, projekteres en Havn, der vil komme til at koste mange flere Penge, og det vilde da være umuligt for Beboerne at tilskyde Halvdelen deraf; men der er sikkert ikke noget i Vejen for, at der kan tilvejebringes en Havn, der tilfredsstille Fiskernes Krav, for en Sum, som Fiskerne kunde tilvejebringe Halvdelen af. Jeg takker det højtærede Udvalg og den højtærede Minister for Henvisningen og for de anbefalende Udtalelser, der ere faldne om denne Sag.

I Anledning af Diskussionen om Forsendelse af Ostemasse ønsker jeg at fremsætte den Udtalelse her, at jeg som Formand for de jydsk Mejeriforeninger var til Stede ved Delegeretmødet i Aarhus, hvortil der fra flere Sider er blevet henvist. Jeg skal da sige, at de Udtalelser, den højtærede Minister fremsatte ved denne Lejlighed, er han aldeles uangribelig for i det foreliggende Tilfælde, idet disse, som den højtærede Minister ogsaa her har udtalt, alene gik ud paa, at Spørgsmaalet var et Tvivlsspørgsmaal, og naar der skulde træffes en Afgørelse af det, f. Eks. for Højesteret, vilde en saadan juridisk Domstol sandsynligvis henvende sig til sagkyndige, udmeldte sagkyndige, der maatte afgive Erklæring i Sagen. Saaledes faldt den højtærede Ministers Udtalelser derovre, og jeg ser ikke andet, end at det er i nøjeste Overensstemmelse med hans Udtalelser her i Dag, i hvert Tilfælde ikke i Modstrid dermed.

Hvad selve Sagen angaar, hvorvidt Ostemassen bør forsendes med Statsbanerne som let fordærvelig Vare, agter jeg